

paa, hvor vigtig og vanskelig en Sag det er for en Husmoder, som kun raader over beskedne Pengemidler, at købe ind paa en saadan Maade, at hun faar det mest mulige ud af sine smaa Penge. Det er af Betydning, at hun nøjagtigt ved, hvor stort et Kvantum hun behøver af de forskellige Varer, og at hun kender de forskellige Varers Næringsværdi, det, man undertiden i denne Sal spøgefuldt har kaldt: Kalorier. Indkøbet er det første Skær, som den unge Husmoder skal over, og mange af dem strander allerede paa dette Skær. Slæber hun sig over det, kommer Tillavningen, Anretningen, Opbevaringen og Anvendelsen af eventuelle Rester o. s. v. Saa kommer Spørgsmaalet om Renligholdelsen og Hyggen, ligeledes med smaa Midler, Førelse af Husholdningsregnskab o. s. v. Og endelig kommer det vigtigste, nemlig det Øjeblik, da den unge Hustru skal være Moder og pleje sit Barn. Da møder hun det vigtigste: at værne om det lille Barns Liv, og jeg tror, at der tilføjes de smaa Børn en uendelig Sum af Lidelse, fordi Mødrene er ukyndige i Barnepleje, ja, Barnets Død er vel i ikke faa Tilfælde en umiddelbar eller middelbar Følge af Moderens Ukyndighed i denne hendes naturlige Gerning. Dermed følger Sorg for Forældrene og Tab for Samfundet. Vokser Børnene til, vidner de mange uplejede og forsømte Børn om Mangel paa Kendskab hos Moderen.

Samfundet kan ikke med Ligeegyldighed se paa disse Forhold, som bliver værre og værre. Den Arv af Huslighed, som de gamle Hjem efterlod, bliver forringet fra Slægt til Slægt derved, at Kvinderne fra deres Ungdom søger ud i Erhvervslivet. Nu kan vi naturligvis ikke vende Udviklingen og lukke Kvinderne ude fra Deltagelse i Erhvervslivet udenfor Hjemmet og sige, at de fra 14—15 Aars Alderen kun har at uddanne sig i Hjemmets Gerning. Men hvad vi kan gøre, bør vi gøre, og jeg mener, at vi kunde gøre det til en Pligt for alle unge Kvinder, baade de rigeste og de fattigste, baade dem, der er ude i Erhvervslivet i deres tidligste Ungdom, og dem, der driver deres Ungdom hen uden nyttigt Arbejde, at anvende en Tid af deres Ungdom, helst en tilstrækkelig lang Tid, et Aar eller saa mellem det 16de og 20de Aar til Uddannelse i Hjemmets Gerning. Dette kan, som Forholdene nu en Gang er, kun ske derved, at Staten opretter Skoler og bekoster for en stor Del eller maaske udelukkende Uddannelsen af alle Landets Kvinder i Hjem-

mets Gerning. I saadanne Skoler skulde der ogsaa undervises i alt, hvad en Kvinde faar at gøre med i sit Hjem. Der skulde undervises i Næringsmidlernes Næringsværdi, og hvilke Næringsmidler Husholdninger, der raader over en bestemt Sum, som der skal holdes Hus med, helst skal indkøbe. Der skulde undervises i Madens Tillavning, Husets Rengøring, Husholdningsregnskab o. s. v., og fremfor alt skulde der undervises i Barnepleje. Derfor maatte det være nødvendigt, at der til saadanne Skoler knyttedes en Afdeling, hvor smaa Børn fik deres første Pleje. Der er navnlig i Byerne Smaabørn nok, der trænger til Pleje og ikke kan faa den i deres Hjem, for saadanne vilde der være et naturligt Sted i Tilslutning til en saadan Skole.

Jeg vilde nu gerne anmode den højtærede Indenrigsminister, under hvem jeg kunde tænke mig, at dette sorterede, og det ærede Finansudvalg om allerede i denne Rigsdagssamling at tage denne Sag op til alvorlig Overvejelse og gøre en Begyndelse til Sagens Løsning. Jeg ved godt, at det vil koste mange Penge, men jeg er overbevist om, at Samfundet vil faa høje Renter af de Penge, det udgiver dertil. Jeg er overbevist om, at vi, naar en saadan Undervisning blev drevet paa en god Maade, vilde faa mange flere gode Hjem, end vi har i Øjeblikket, og at vi vilde blive forskaanet for Synet af uplejede og forsømte Børn omkring i vore Skoler, og hvor de ellers færdes. Jeg vilde gerne have, at denne Sag skulde tages op, ikke som en Partisag for et enkelt Parti, men af alle Partier i Forening som en Landssag. Jeg ved godt, at denne Opgave ikke kan løses overalt paa samme Tid, men det gælder om, at der bliver gjort en Begyndelse, og det vilde da efter min Mening være naturligt, at der blev gjort en Begyndelse i København og i de større Provinsbyer, hvor Manglerne ved Husmødrenes Uddannelse er mest iøjnefaldende og øver sin alvorligste Virkning. Jeg kunde tænke mig, at man allerede i denne Samling kunde skride til Oprettelse af en saadan Skole for Husmødre her i København. Her vil der ogsaa være Basis for en saadan Skole paa anden Maade, idet de Arbejder, den udfører, vil komme offentlige og private Institutioner i den store By til gode.

Med disse Ord vil jeg lægge denne Sag nær til den høje Rigsdag og anmode om, at Medlemmerne med Alvor og Vellivie vil tænke over den, og at Ministeren og Finansudvalget vil anvise Midler til i